

נקרונות לכוחלי בית המשפט בליילה

זו לספל בה במלוא הרצינות, כדי לחשוף נגע הציבור לתת עליו את דעתו — נגע חוקייהדת שנים, הדוחפים גם אנשים מכובדים ובעלי מעמד ני לנקוט באמצעים כה מפוקפקים.

ציאות המשפטיות של מדינת ישראל נתונות ת האישיות לשיפוטם של בתידין רבניים. ההלי למינהן פוסקים הרבנים את פסקי דינם, הופכות יון כפניהם לגיהנום המביא לסכל אין קץ לשני יים. מדוע אין אפשרות, כאשר מגיע זוג למצב י המחייב פירוק, להסדיר זאת בצורה תרבר והוגנת, אחרי הוכחת אכזריות רוחנית, למשל, בארצות התרבות? מדוע אין הרשויות הר יכולות להתאים את עצמן לרוח התקופה?

וכל התנהגות כלפי השתנתה.

בדרום-אפריקה התנפל עלי, בדירת סבי וסבתי, והיכה אותי לעיניהם, מפני שהגשתי לו דגים קרים. הוא התחיל להניח אותי. ברגע שהיה נכנס עמי לחדר לבד, היה יורד מסך ברזל בינינו ולא היה לנו מה לדבר.

במדרום אפריקה נסענו לאנגליה. עוד באניה התחלנו לריב על כל שטות ללא סיבה ממשית. השנתיים שחינו באנגליה היו עבורי גיהנום עלי אדמות.

★ ★ ★

שדום, שדום ואין שדום

באנגליה התברר לנו סופית כי ילדנו הראשון הוא חרש-אלים מלידה. הייתי צריכה לנהל בית עבור ארי בעה אנשים מבוגרים, כי שני אחיו של בעלי גרו בביתני, ולהתחיל לחנך את ילדי החרש. רציתי ללמד אותו עברית. בעלי רצה שנלמדוהו באנגלית. שכרתי מורה מיוחדת. היא הייתה מלמדת אותי, ואני הייתי מלמדת את הילד בעברית. לא פעם קיבלתי מכות מבעלי. פעמיים הייתי נאלצת לברוח מהבית עם הילד. באופן אישי זילזל בי בעלי באופן הגרוע ביותר שבעל יכול לזלזל באשתו. הוא התיחס אלי כל העת כאדון אל שפחתו.

אחרי שנתיים עלינו ארצה. נסענו דרך צרפת ואיטליה. מכל הנסיעה הזאת אני זוכרת רק ריב ומכות. כשהגענו ארצה, לא הייתה לנו פרוטה. הורי נתנו לנו חדר בדירתם, וכך חיינו בדוחק. יום אחד התפרץ הכל החוצה. אמרתי שאני רוצה להתגרש מבעלי. גם הוא התישב עם אמי ושפך את ליבו ב פניה. טען שאני גבר ולא אשה. אמא הסכימה לגירושין. אולם לפני זה עשיתי עוד נסיון אחרון. הלכתי ליועץ בעניני נשאים להתייעץ עמו. הוא נפגש עמי פעם, ואחרי כן קרא לבעלי כשמונה פעמים. אחרי כן ביאר לי שבעלי סובל מרגש-נחיתות,

לי תמיד בראש שאם יעזוב אותי, אף אחד לא יתחתן עמי עוד. פעם השלמנו והחלטנו לנסוע לירח דבש שני לנתניה. היתה תקופת הצנע, ושום מקום לא מצא חן בעינינו. כמעט כל ה חופש שלנו עבר בריצה ממלון למלון. כל יום החלפנו חדר. לבלות כמעט שלא יצאנו. ירח-דבש זה הביא לי משהו אחר. כשחזרנו לחלאביב הבחנתי שאני בהריון. פחדתי מאוד. לא רציתי שדבר מלאכותי יביא לשלום עם בעלי. לא רציתי להביא לאויר העולם עוד אדם אומלל. רציתי להפיל, אולם משפחתי התנגדה. ילדתי ואיני מצטערת על כך. ילדי הוא ילד נפלא. אגב, בעלי לא היה לידי אף באחת משתי הלידות. בלידתי האחרונה הוא היה עסיק מאוד במסיבת רופאים, ולא ידע כלל מתי ילדתי. גם אחרי הלידה לא השתנו החיים לגמרי. ששה שבועות אחרי הלידה כבר הייתי נאלצת לברוח מהבית.

★ ★ ★

זיל אביב ברמת-אביב

ב ינתיים השתפר מצבו של בעלי. הוא פתח מר פאה בשכונת התקווה, ומרפאה שניה ליד דירתנו. הוא הריחץ אלפיים וחמש מאות לירות לחודש. ניהלתי את הבית כך שהוצאנו כאלף לירות לחודש, ובשאר החודש חובות.

יצאנו בחברה יותר צעירה משהיינו רגילים בעיראק. בעלי התחיל להיות קנאי. בנשף פורים, לפני שלוש שנים, לבשתי תלבושת די נועזת. הייתי מחופשת כרקדנית, ולבשתי בגדים. בעלי לא התנגד לתלבושת. להיפך, הוא אמר שהוא רוצה ש כולם יראו שאשתו יפה, שיצאו להם העיניים.

הנשף היה במלון רמת-אביב. עשיתי רושם כביר. אולם בעלי עמד לידי כל הזמן, ולא גרע ממני עיניים. היינו בחברה מכובדת של מהנדסים ואנשי-ציבור ידועים. אחרי חצות ניגש אלי בעלי וצעק לעיני כולם: "איך אינך מתביישת להתנהג כמו זונה?" האנשים רצו להכות אותי. לקחתי אותו הביתה ופרצתי בהיסטריה. שוב עלתה שאלת הגט על הפרק.

אני הייתי אשה רגילה. זה שהוא טוען שאני לא אמא קואב לי יותר מטענות הבגידה שלו. הרבעתי לילדים כשהיה מגיע להם. הוא אמנם לא הרביץ לילדים, אולם הרביץ לאמא בפניהם. מה יותר גרוע? הייתה לי הרגשה שיש לו אהובה. הוא החזיק עמו את התמונות של כל אהובותיו מלפני הנשואים, ואוסף של ספרים פורנוגרפיים ומיבחר של תמונות פורנוגרפיות. בעלי לא היה מהסס מלהראות תמונות אלו לילדים.

איתי לא היה הולך לשום מקום מלבד קולנוע. כשהיינו הולכים לרקוד, היה הוא נרדם. מדי פעם היה מדקלם בפני משפטים של ניצח, היה טוען שלגבר מותר הכל ושהאשה נוצרה אך כדי להביא סיפוק לגבר.

הכל פרץ החוצה בלילה בו בילה מחוץ לבית עד ארבע בבוקר. זה היה בערב יום העצמאות, לפני שלוש שנים. רבנו כל היום. אמרתי לו שאם יש לו אהובה, מוטב שנגמור. והוא הטיח בפני שלי יש מאהבים. החלטנו להתגרש. אמרתי שכל מה שאני רוצה הוא שיתן לי להחזיק בילדים, שירשום את הדירה על שם הילדים ויתן לי מזונות בסך 500 ל"י לחודש. אני חושבת שזה מוגזם. הוא מרחיב פי 5 מזה.

שוב לא יצא מזה כלום. פעם הופיע בביתי עם ארבעה גברים ממשפחתי, וניסה לתת לי גט בכוח. על פיסת גיר, כמנהג הערבים. בשעה שהייתי במרפאה שלו, נחטפו הילדים מדירתני. כשגיליתי את הילדים והחזרתי אותם, הוא הגיש תלר נה נגדי על חטיפתם ועל גניבת 300 לירות. לעיני הילדים צעק עלי שאני גנבת. מסרתי את הילדים לאמי ונסעתי לחקירה ל משטרת נתניה. כשחזרתי, התברר לי שהוחלף מנעול בדירתני, ובדירה גר אחיו של בעלי, אדוארד.

הזמנתי את המשטרה. היא פתחה את דירתני בפני. נעלמו לי כמה דברים. אולם החקירה בנוגע לזה נפסקה לפי הוראתו של השר שיטריט, אחרי שבעלי טילפן אליו. בעלי ואדוארד לא הואשמו בכלום, אולם תמורת זאת חתמו על הצהרה שלאיש

מכס צ'רנובילסקי, הידוע כאדם הומאני, מאזין לתובע, ראש מדור התביעות במחוז תל-אביב, יהושע וולפסון. הקרחת המבחיקה מלפנים שייכת לסניגורו של ד"ר שלום, בנימין סומקביץ.

השופט

מלבדי אסור לגור בדירה. בעלי איבד את זכותו לגור בדירה. הגשתי תביעה למזונות, והרבנות פסקה לי 200 לירות לחודש. אחר-כך העלו לי את הסכום ל-280 ל"י, וקבעו שעל בעלי לשלם לי 2000 ל"י לשנה עבור שמלות, ולשלוח אותי להבראה על חשבוננו. אחרי זה בא כל הליכלוך. בעלי החל הולך מגבר אל גבר, לאסוף עדויות נגדי. אל כל אחד היה פונה: "גו, איך אשתי במיטה?"

סרן אליהו (מקוקו) ספיר, שהיה ידידנו במשך תקופת זמן, סיפר שבעלי היה חוקר אותו על התנהגותו ומציע לו

הבעל ד"ר אליהו שלום, בשעה שהוא מניב בתמיכה להאשמות התביעה נגדו.

ושפט בתל-אביב, אנשי שכונת ת אשת הרופא.

שהוא משוכנע שעשה לי טובה בזה שהתחתן עמי, ושעלי לשחק תפקיד של אשה מסורה ורואנת כדי ליישר את ההדורים.

חשבתי שאם גנור לבדנו יחזור הכל למוטב. כל השנים חיינו עם משפחותינו, וחשבתי שאולי זה הגורם המפריע. מכרתי את שני המגרשים שקניתי ב-15 אלף לירות, וקנינו את הדירה ברחוב פינסקר. אולם חיינו לא השתפרו. שוב התחילו לתוך בינינו שנתגרש. כל ימי סבלתי מחוסר אהבה. האיש הזה מעולם לא אמר לי שהוא אוהב אותי. אפילו הייתי האשה ה מכוערת שבעולם, רציתי לשמוע מילה טובה ממנו. הוא הכניס

האשה

רבקה שלום על דוכן העדים בשעת מתן עדותה. בידה גליון העולם הזה (1026). בו פורסמה לראשונה התמונה אשר לפיה היא מזוהה את תוקפיה.

כספים תמורת הוכחות שאני בוגדת בו. התחיל עיקוב יומיומי אחרי, על כל צעד ושעל. בעלי שכר בלשים מיוחדים שיעקבו אחרי. כשנסעתי פעם לנופש בנהריה, התפרץ לדירה וניסה להוציא את כל הרהיטים, אולם המשטרה והשכנים הפריעו לו.

שבוע ימים עקבתי אחריו בעצמי, בעזרת בלשים פרטיים. באחד הימים גילינו אותו באוטו שלו עם אשה, בשדה עזוב ליד תחנת-הדלק של חיריה. אמרתי לו אז: "שניים יכולים לשחק את אותו המשחק." העפתי לו או סטירה והוא בעט בי. נכון שמפעם לפעם אני משתדלת לצאת קצת בחברה. אך לכל האשמותיו אין שחר.

★ ★ ★

ר"ם לבוגר מתנרב

פרשת המזכמה והשלום בבית משפחת שלום נדונה עתה בארבעה משפטים, מלבד המשפט הפלילי שנפתח ה שבו. אצל שופט בית-המשפט המחוזי, יצחק קיסטר, מתבררת שאלת החוקת הילדים. פסקדין זמני הורה להשאיר את הילדים אצל משפט שני הגיש הד"ר שלום, בו תבע את הבעלות על בית הרשום על שם אשתו בחולון. במשפט שלישי תובע הד"ר שלום 20 אלף ל"י מאשתו, תמורת הרהיטים שהעבירה מהדירה, ובמשפט רביעי הוא מבקש צי-מניעה נגד אשתו. שלא תכניס את בני משפחתה לדירה הרשומה על שמו. מלבד זאת מברר בית-הדין הרבני את תביעת המזונות של רבקה שלום, התובעת מבעלה 500 ל"י לחודש.

השאלה הנשאלת היא מדוע דרושה תסבוכת משפטית זו? מדוע חייבים שני בני-אדם להרוס את חייהם עד הסוף, ב פומביות מבישה? התשובה לכך נעוצה אי-שם במסכת גיטין. (המשך בעמוד 12)